

MOCHOVSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK 2, SRPEN 2008, ČÍSLO 10

Redakční sloupek	2
Z Obecního úřadu	3
Zajímavosti občanů Mochova	4
Škola.....	7
Zdravotní koutek	11
Spolky a sdružení	12
Připravované akce	13
Sportovní rubrika	13
Mochovský cestopis	16
Inzerce	18

REDAKČNÍ SLOUPEK

Vážení spoluobčané,

na základě žádosti některých z vás mi dovoluji dotknout se, po delší době, problematiky odpadů.

Díky nové veřejné vyhlášce pro letošní rok se opět podstatně zlepšila likvidace komunálních odpadů z domácností. Poněkud problematická je likvidace TKO v objektech, kde jsou ubytovány osoby ze zahraničí. Bylo by dobré, aby si majitelé těchto objektů uvědomili, kolik takových lidí ubytovávají a objednali pro ně příslušný počet „popelnic“.

A současně jim vysvětlili, že odpad patří právě jen do těch popelnic a ne do odpadkových košů na náměstí, popřípadě nádob určených pro separovaný odpad!!!

Vzhledem k faktu, že máme otevřeno, i když po omezenou dobu sobotního dopoledne, sběrné místo a v obci jsou nádoby na PET lahve a papír, zlepšilo se separování odpadů. Nové žluté a modré nádoby jsou na svých stanovištích zkušebně, abychom zjistili, zda jsme již natolik dospělí, že do nich budeme vkládat opravdu jen to, nač jsou určeny. V sobotu dopoledne pak lze do sběrného místa odevzdat ještě sklo a hadry. Nově lze odevzdat ve sběrném místě i ledničky, televizory a PC ovšem pod jedinou podmínkou. Přístroje musí být kompletní!!! Pokud byste zde chtěli odevzdat lednici, televizi nebo počítač, ze kterého byly vymontovány některé díly, tak to nelze a obsluha má právo takový přístroj odmítnout převzít. Ostatní komodity je třeba odvážet například do sběrného dvora v Čelákovcích, kde si za některé věci mohou účtovat mírný poplatek.

Věřím, že se situace s likvidací odpadu ve vsi bude dále zlepšovat a přeji vám příjemné prožití zbytku léta.

Zdeněk Fürst, starosta obce

Z OBECNÍHO ÚŘADU

Usnesení zastupitelstva obce Mochov z jednání dne 25.6.2008

Zastupitelstvo obce po projednání:

- a) souhlasí : - s čerpáním rozpočtu obce k 20.6.2008
- se závěrečným účtem za rok 2007 a to bez výhrad
- s dodatkem č.1 k SoD s fy Červenka Neratovice čj.193/2008
- s posunutím dovybavení II. linky OV Mochov o 1 rok
- s pronájmem tělocvičny ZŠ Mochov dle žádosti čj.192/2008
- s bezúplatným převodem vlastnictví pozemků p.č. 1524 a 630/7 z majetku ÚZSVM na obec Mochov
- s intervencí ve věci objektu bývalých Mochovských mrazíren u příslušného soudu
- b) schvaluje : - pronájem pozemků p.č. 822, 839 a 842 firmě ZEMOS AGRO Sedlčanky za cenu 10.100,-Kč/ha
- SoD s fy Eltodo Praha na montáž bezpečnostního značení

Ing. Ladislav Marek
místostarosta obce

Zdeněk Fürst
starosta obce

ŽIVOTNÍ JUBILEA

„Život je jak linka notová, houslovým klíčem začíná,
a každý skutek, každý čin se zapíše do pěti řádků.
Někdy snad zazní balada, jindy zas fraška veselá,
však vlastní taktovkou vždy vedeš svůj part.“

V červenci oslavili své životní jubileum:

92 let paní Jana Jiroutová
80 let paní Jarmila Burešová

88 let paní Ljubica Huťková
82 let pan Ladislav Marek
84 let pan Vladimír Starý

V srpnu slaví své životní jubileum:
70 let paní Alena Lankašová
84 let pan Miroslav Mráček
81 let paní Jaroslava Pilná

V září oslaví své životní jubileum:
94 let paní Emilie Simonová
81 let paní Marie Součková

Do dalších let Vám přejeme mnoho štěstí, pevné zdraví a lásku blízkých.
za mochovské občany redakce Mochovského zpravodaje

Zajímavosti občanů Mochova

Kdo chodíváte na procházku po silnici na Kozovazy, jistě jste si všimli oplocené louky hned za dálnicí s kabinou a různými překážkami. Tady pracuje se svými čtyřnohými kamarády kynologický klub pod vedením pana Hradeckého, kterého jsem se zeptala na jeho historii a současnost. Z původního Svazarmu vznikla v roce 1993 „Asociace víceúčelových ZO technických sportů a činností ČR“ a z ní pak Český kynologický svaz. Mochovští mají č.org. 396 a od června 1997 je to „Základní kynologická organizace Čelákovice-Mochov“. Zakládajícími členy byli manželé Hradeckých, manželé Hykovi, pan Barták a pan Brožek. Dnes má organizace 15 členů, ale cvičením prošlo již téměř 100 psů a jejich páníčků. Se cvičením začali v Čelákovících na střelnici, pak v Toušeni, kde je nyní bažantnice. Chyběl vlastní prostor, a tak se domluvili s paní Baumanovou, která jim pronajala pole za dálnicí. Zde bylo potřeba vytvořit zázemí jak pro psy, tak pro lidi. Prostředky šly z vlastních zdrojů, a tak se materiál sháněl, kde se dalo. Při rušení „teskobaráku“ v Čelákovících se využily panely, při dalším i střecha. Práce až nad hlavu, přesto radostná. Škoda jen, že ji pokazilo vyloupení klubovny, které pro členy znamenalo začít téměř od začátku.

Cvičení psů je rozděleno podle věku na dvě skupiny. V sobotu od 9 do 11 hodin se cvičí pokročilí a v neděli od 11 do 13 hodin tzv. „školka“, to jsou pouze štěňata. Na cvičení je možné se přijít podívat. Cvičební hodina pro nečlena je za poplatek 50,-Kč/hod. Heslem je: „Může vstoupit každý, kdo přichází s dobrým úmyslem.“

Při jedné cvičitelce je kapacita výcviku 8 – 10 psů, aby stačila kontrolovat správnost provedení povelů. V Mochově měli na výcviku již různé psí rasy, nejčastěji je to

však německý ovčák, z ostatních tu cvičili: velký knírač, rotvajler, belgický ovčák, kolie, dobrman, briard, hovavart, šarplaninský ovčák a boxer. Majitel psa, který přichází poprvé, musí přinést zdravotní průkaz psa, seznámit se s výcvikovým řádem a hlavně ho pak dodržovat. Obdrží „svazovou legitimaci“, do které se zaznamenávají splněné části výcviku.

Kynologie se dělí na služební a sportovní. Sportovní pracuje s vyšlechtěnými psi s potvrzeným původem zapsaným v plemenné knize, kteří se pak účastní soutěží na mistrovství republiky, Evropy a světa.

V Mochově se zabývají služební (pracovní) kynologií. Psi se učí poslušnosti a dovednostem, využívaných lidmi při záchranných akcích, vyhledávacích pracích, či při zneškodnění pachatele.

Soustředěně cvičí maximálně půl hodiny, pak odpočívají v kotcích. V letních dnech je doba kratší, neboť se psi v teplém počasí rychleji unaví. Cvičí se formou ukázkového výcviku. Cvičitel předvede cvik se svým již cvičeným psem. Majitelé se svými psi to opakují a dle rad cvičitele opravují provedení a postoj zvířete. Základní výcvik ZV1 obsahuje 6 základních cviků: povel sedni, lehni, aport, chůze na vodítku, přivolání a dlouhodobé odložení. Další dovednosti jsou chůze bez vodítka, chůze bez košíku, vyštěkávání, doprovod, zdolávání překážek (přeskoky, kladina, žebřík apod.) a stopování, ale ty již spadají do výcviku ZVV2.

Spousta pojmů byla pro mě nová a nechala jsem si je vysvětlit.

Například „dlouhodobé odložení“ znamená, že majitel dá psovi povel „lehni, zůstaň“ a odejde, pes čeká na určeném místě až do zrušení novým povelům.

„Vyštěkávání“ se cvičí tak, že se osoba, představující pachatele, schová za jeden z více paravánů a pes ho na povel „revír, hledej“ musí nalézt.

Když pachatele najde, nesmí ho napadnout, ale pouze štěká.

příprava k zákusu na rukáv

Na povel psovoda „drž“ se zakousne a drží pachatele za rukáv. „Doprovod“ dělá pes a psovod, když se pachatel odvádí k výslechu. Po celou dobu je připraven zadržet pachatele při pokusu o útěk. Překážky pes zdolává postupně, nízká má 1m a vysoká překážka 1,6m, tam se ke skoku připojuje šplh, kdy se pes zachytí drápy za hranu. Dalšími variantami překážek je kladina, tzv. Áčko a žebřík, kde se pes cvičí nebát se výšek. Opět se začíná níže na 1m a posléze až na 2m. Pak musí zdolat kombinovanou překážku, když na povel „vpřed“ vyleze po žebříku, přejde lávku a sejde ze žebříku dolů. Na povel „zpět“ se stejnou cestou vrátí k psovodovi. „Aport“ se cvičí s míčkem nebo činkou. Míček bere pes do tlamy a činku mezi zuby, proto s činkami necvičí štěňata, aby si nepoškodila vyvíjející se chrup. „Stopování“ má také zajímavý způsob výcviku. Psovod projde úsek 20-30m dlouhý a v začátku zatím rovný, tím se vytvoří pachová stopa. K ní se pes navádí zešikma. Po splnění výcviku na rovné trase se později vytváří pachová stopa různě zakroucená. Zajímavostí je, že záchranářští psi mohou při vyhledávání při katastrofách pracovat pouze 2 hodiny, pak v prachu ztrácí čich. Kromě výborných čichových schopností má pes i výborný sluch. Úspěšnost provedení každého povelu samozřejmě závisí na tom, jak psovod ocení a odmění snažení svého psa vždy po každém správném provedení cviku. Špatným přístupem se snadno pes zkaží a stane se agresivním. Každý pes je osobnost a nelze podceňovat jeho inteligenci. Různé rasy

mají různé speciální schopnosti, ale jedno mají společné. Slušným zacházením, pochvalou a odměnou si z něj vychováte věrného přítele, který poslechne na každý váš povel. Psí věrnost je tak pověstná, že dala předlohu k nejednomu filmu, a potvrzují ji i drobné zprávy zpravodajů v médiích a potvrdil mi ji i pan Hradecký svými zkušenostmi.

O tom, že to skupina pana Hradeckého se psy umí, svědčí i to, že jsou zváni k předvádění naučených dovedností například při akcích na „Den dětí“ ve Vyšehořovicích.

Zajímavostí okolo psích kamarádů a jejich výcviku je tolik, že by nám na to nestačil ani celý zpravodaj, a tak jsem požádala pana Hradeckého o jedno odpoledne na hřišti, kde byste se o nich dozvěděli více a z úst povolanych. Tak, až si upřesníme termín, dovoluji vám, abych vám dala povel: „Přijďte, mějte oči otevřené, uši nastražené a mysl bystrou.“

Informace od pana Hradeckého zpracovala Z. Chocholoušová

ŠKOLA

Prázdniny jsou pro školu časem odpočinku, ne ale pro učitele. Bilancování uplynulého roku a přípravy pro rok další bohatě naplní i letní dny. A protože je toto léto pro mochovskou školu přelomové, neboť dochází ke střídání na postu ředitele, požádala jsem odstupující paní ředitelku Stanislavu Dünebierovou o bilancování širšího rázu. Vždyť za 43 let strávených v mochovské škole a 47 let v povolání učitele má vzpomínek a zkušeností na rozdávání. A svými 25 lety práce ředitelky se stala, hned po panu řídícím Tichým s 29 lety, druhým nejdéle sloužícím ředitelem v celé historii mochovské školy.

O učitelích máme představu, že se zabývají pouze duševní sférou žáků. U ředitele na vesnické škole k tomu přibývá velké sousto i té praktické. Stačí, když nakouknete do tříd, a pochopíte. Nové lavice, nový nábytek, moderní počítačové vybavení a rozmanité učební pomůcky na stěnách i v policích svědčí o dobrém hospodaření a zájmu vytvořit pro děti to nejlepší prostředí pro vzdělávání. Ukázky dětských prací vás vítají na nástěnkách a nelze se než obdivovat. Kdo má alespoň malou zkušenost s prací s dětmi, dokáže to ocenit.

Když jsem vstupovala do dveří se svými otázkami, vzpomněla jsem si na pocity, které jsem zažívala jako žáček, pak jako maminka žáčka, a

uvědomila jsem si, kolik generací paní ředitelka připravovala na vstup do života.

Zeptala jsem se, jaký byl její vstup do profese učitele.

Jako absolvent pedagogické školy v roce 1961 dostala „umístěnku“ na Dobříšsko do Malé Lečice a učila hned tři ročníky v jedné třídě. Zde působila dva roky s dojížděním do Prahy a šestikilometrovými „procházkami na vlak“ mezi poli a lesem. I učitelské povolání se musí skloubit se soukromým životem. Partner, dítě, a další jednotřídka v Čakovickách, na mateřskou musely stačit tři měsíce. Když si v roce 1964 podávala žádost do školy v Čelákovících, bylo jí řečeno: „Nemáte tu byt.“ Když žádala o byt: „Nemáte tu práci.“ Až se naskytla možnost práce v mochovské škole, kam nastoupila 25.8.1965 a kde zůstala dodnes. „V Mochově jsem začala učit spojenou první a třetí třídu. Mými prvňáčky byli Miluška Vosátková, Petr Zadák, Helenka Hůlová, Petr Müller a další. V dalších letech jsem většinou učila tři třídy, spojené podle počtu dětí.“ Tehdejší řídící pan učitel Tichý byl hodný, ale přísný a vyžadoval plné nasazení, znamenalo to kromě výuky i organizaci dětských vystoupení na veřejných akcích. Ještěže cesta mezi Mochovem a Čelákovicemi se dá zvládat na kole bez ohledu na pokročilou hodinu. Všechny technické obtíže byly zapomenuty, když jsem se zeptala na děti. Oči se rozzářily a hlas znějněl.

Uvedl vás nějaký žáček do rozpaků?

„Jako mladou učitelku mě překvapil tehdy čtrnáctiletý Václav Blüml, když zaklepal na dveře třídy a po otevření mi bezelstně nabídl láhev: „Paní učitelko, pojďte se se mnou napít na můj svátek.“ V dnešní době si ani nedovedeme představit, jak záluďnou se tehdy mohla zdát otázka na pářící se žáby: „Co to dělají, paní učitelko?“

„Vždycky jsem měla radši živější děti.“ Touto větou začínala vzpomínka na nacvičování řady divadelních představení. „První pohádka, kterou jsem s dětmi nacvičila, se jmenovala Vyměněná princezna a hlavní roli měla Jana Tykačová.“ Další pak byly Zlaté srdíčko, Perníková chaloupka, Čert a Káča, Elcepelce do pekelce, Princezna Čárypíše, Zkoušky čerta Belínka. A vzpomínání na další žáky, kteří se vryli do paměti: Luboš Ledvina, Jarda Marek, Hanka Houšková, Dáša Bořecká, Lád'a Králíček, Jirka Hájek, Martin Holzman, Markéta Dragounová, Honza Bouček, Eliška Justová a další.

Společná práce mimo školu dávala vztahu učitel – žák jiný rozměr. Oba se poznávali i z jiné stránky, ne jen té povinné. I proto asi na prosby žáků v ročníku 1994/95 svolila paní ředitelka s organizováním školy v přírodě. Přes všechny starosti se zařizováním a sháněním prostředků na ně vzpomíná ráda. „První dva roky to byla Šumava a pak Krkonoše, Jizerské hory, Českomoravská vrchovina, Adršpašsko-teplické skály a zase Šumava. Ta je mi nejbližší.“

Jako relikvii vyndává z obálky dopis psaný úhledným dětským písmem a poslaný do nemocnice v době její nemoci. „Brzy se, paní učitelko, uzdravte a vraťte se nám,“ je jen úryvek z celé řádky roztomilých dětských slov. „Je milé, když se na ulici přihlásí bývalý žák ke svému učiteli, a zabolí, když dělá, že ho ani nezná.“

Trochu mě mrzí, že další otázkou nakousnu kyselá jablko. Jak se změnilo učivo a jak chování dětí?

„Dnešní děti málo čtou, mají malou slovní zásobu. Maminky si s nimi málo vyprávějí, takže mají horší výslovnost než děti před lety.“ Je to dáno i dnešním stylem života. Komunikaci zprostředkovávají média a vytrácí se osobní kontakt. Do stylu výuky i osnov zasáhly občas nové programy, které však většinou časově nepřesáhly desetiletí, jako například množiny a podobně. I současná reforma se řadovým učitelům nejeví jako nejšťastnější. Přesto většina z nich strávila ne jeden večer, ba i noc, nad sepisováním „Školského vzdělávacího programu“. „Pro naši školu jsme vytvořili program s podtitulem: „Škola základ života“. Učitel by měl mít více prostoru a volnosti při práci s dětmi. Každé dítě dostalo do vínku jiné možnosti a schopnosti, které musí mít učitel stále na paměti.

„Tatínek mi říkával: „Správný učitel je ten, který naučí dítě, jemuž to nejde a učí se hůř.“ „O to jsem se vždycky snažila.“ „Odměnou mi byla zpráva, že dítě i bez strašáka zvláštní školy zvládlo dokončit základní školu a mohlo si vybrat vysněné povolání. Naopak lítost jsem pociťovala, když jsem pro malou trpělivost rodičů nemohla svou snahu dokončit.“

Nezalitovala jste někdy, že neučíte ve velké městské škole jeden ročník v jedné třídě? „Věnovat se více ročníkům v jedné třídě má svůj řád a vyžaduje maximální soustředěnost 45 minut v hodině, pět a více hodin v jednom dni. Je to náročnější jak fyzicky, tak psychicky, ale má to své kouzlo. Nelituji a neměnila bych.“

A co školní perličky, máte nějaké „úlovky“?

Listy školního zápisníčku zašustí a tvář se zase rozjasní úsměvem. „Škoda, že jsme ho nezačali zapisovat dříve.“

Zasmějte se s námi nad výroky žáčků, i když některé stojí i za zamyslení:

- * Jaký je úkol trubců? – Trubci oplodní královnu, potom se už jen válí a mají havaj.
- * Jak se jmenoval Horymírův kůň? – Bezhlavý rytíř.
- * Co je to pařeníště? – Pařeníště je hospoda.
- * Za tázací větou píšeme obrácené S s tečkou.
- * Prvním československým kosmonautem byl T.G. Masaryk.
- * Autorem hudby k hymně je Franta Macourek.
- * Vyjmenuj čtyři bájně bytosti. – Fík, Liška Bystrouška, Sněhurka a kocour v botách.
- * Jednotka objemu je cillitr.
- * Proč nemůžeme krtka chovat doma? – Protože má blechy.

„Pro školu byly nejhůřší roky 2002 až 2004, kdy byl velmi nízký počet žáků a nebyl tak splněn požadavek MŠMT. Byla nám udělena výjimka. Díky obecnímu úřadu a zvláště panu starostovi Fürstovi, který školu velmi podporoval, jsme toto období překonali a přečkali.“

Všechny vzpomínky jakoby zněly v akordu. Druhý hlas patřil manželovi paní ředitelky, panu Dünebierovi. Pomocná ruka je při náročném povolání vždycky potřebná a je k nezaplacení, když patří životnímu partnerovi. „Ve svém osobním životě jsem musela projít i smutnými situacemi. Když jsem ale vešla do třídy mezi děti, zůstaly smutky za zavřenými dveřmi a na prvním místě byli moji žáci.“

I diamant je na začátku obyčejným kamenem. Jen mistr z něho vybrousí šperk vysoké ceny. Opracovávat dušičky našich dětí k vysokému lesku

vyžaduje ještě větší trpělivosti. Važme si mistrů v tomto oboru.

*Z příjemného povídání s paní St. Dünebírovou zaznamenala
Z. Chocholoušová*

Rády bychom touto cestou poděkovaly paní ředitelce Stanislavě Dünebírové za její dlouholetou a obětavou práci pro naši školu, za její starostlivost o vzdělání a výchovu několika generací mochovských dětí.

Chtěly bychom jí my, její kolegyně, poděkovat za společně strávená léta, za její pomoc v naší práci a předávání svých celoživotních zkušeností, a protože paní ředitelka bude na naší škole učit i dále, těšíme se na další léta ve společné práci.

Vlasta Pexová a Andrea Koubíková

Mochovský zpravodaj připojuje blahopřání k životnímu jubileu a přání pevného zdraví a ještě hodně dětí, které se zapíší do paměti i do srdce paní učitelky.

ZDRAVOTNÍ KOUTEK

Blíží se konec léta a my dospělí a i děti, budeme kalkulovat, jaké to léto bylo, co jsme zažili, kam všude jsme se podívali, jak nám přálo počasí, koho jsme navštívili, kolikrát jsme grilovali atd. Všechny tyto lidské dovolenkové či prázdninové činnosti jsme provozovali proto, abychom načerpali síly do dalších pracovních dnů, do plískanic podzimu, do dlouhých zimních dnů s minimem sluníčka a abychom se mohli v myšlenkách vracet a „dobýjet“ se letní energií.

Já jsem letos čerpala energii kratšími sobotními a nedělními výlety. Prvním z nich byl výlet do Jižních Čech na Barokní stavby Jihočeských Blat, kde jsme s partou milovníků národopisných a historických sbírek, putovali za stavbami vesnických stavebních mistrů 19. století. Navštívili jsme malebné vesničky s poetickými názvy - Ponědrážka, Vlastiboř, Nedvědice, Bošilec, i jsme se prošli po bošileckém mostku ze známé písničky. Ve všech těchto vesničkách jsme obdivovali zděnou blatskou architekturu s bohatou štukovou výzdobou, drobné sakrální stavby - kapličky, zvonice, nádherně zdobená průčelí sýpek a obytných domů na návších. Druhým víkendovým výletem a velmi emocionálním zážitkem byla návštěva operního představení Verdiho opery Aida v římském amfiteátru ve Veroně v Itálii. Jde o drama lásky starověkého vojevůdce Radama a otrokyně Aidy,

ve skutečnosti dcery egyptského krále. Nezapomenu na překrásně nasvícenou arénu, scénu, kulisy. Na 10000 diváků, kteří mají v rukou zapálené svíčky, hraje hudba a na scéně zpívá více jak 200 účinkujících. Třetím letním výletem byla milovaná Šumava. Procházka kolem Prášílského jezera mě vždy potěší. Vůně stromů a ticho jsou vždy balsámem na duši. Asi 2 km jižně od Srní je další mystické až tajuplné místo, tzv. malé Šumavské Lurdy, kde v minulosti stála Hauswaldská kaple postavená u zázračného léčivého pramene. Dříve prý sem jezdili za uzdravením pacienti z celé republiky a až z Rakouska, Itálie a Polska. Dnes je pramen citlivě svedený do ručně tesaných dřevěných „vantrok“, okolí je upravené k posezení a odpočinku. Překrásné místo! Pokud někdo z Vás letos navštívil jiná krásná místa v naší republice nebo jinde ve světě, na ta místa vzpomínáte a třeba se tam rádi vracíte, podělte se s námi o zážitky, zajímavosti, o tu neopakovatelnou atmosféru letních dnů.

Jen samé pozitivní myšlenky a emoce Vám přeje

Váš praktický lékař MUDr. Vlastimila Stará

SPOLKY A SDRUŽENÍ

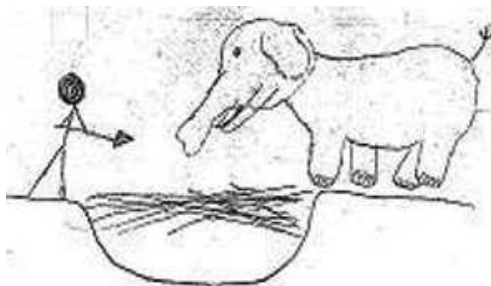
Tělocvičná jednota SOKOL Mochov

Den dětí aneb cesta z pravěku

Tak, jak nám vloni k oslavě „Dne dětí“ počasí nadělilo déšť, letos nešetřilo teplem. Sto čtyřicet let nepřekonaný teplotní rekord padl právě v den, kdy jsme si chtěli s dětmi zahrát na dobu ledovou. Cesta z pravěku se spíše podobala cestě z nitra země. Horký vzduch a pražící slunce se nehodilo ani k mamutům ani k dinosaurům. Přesto děti dopoledne postavily pár jednoduchých přístřešků pro pravěkého člověka a namalovaly pěkné jeskynní malby.

Odpoledne pak soutěžily v lovu pravěkých zvířat oštěpem, lukem i šipkami, ve sběru vajec z hnízda zavěšeného na stromě a v chytání rybiček na prut. Také tvarovaly z plastelíny zvířátka, ba i Věstonickou

Venuši. Tyto soutěže se prováděly ve stínu vzrostlých stromů v areálu

hřiště, ale hru na útěk před predátorem na volném prostranství ostře sledovaly bodavé paprsky sluníčka.

Přidávat k tomu ještě plánované opékání buřtů by bylo nošením dříví do lesa, sálavého tepla bylo všude dost. Přesto ještě děti zvládly prokousat se do středu povidlového koláče. Letos si děti odměny a sladkosti zasloužily dvojnásobně. Poděkování patří všem, kdo s námi zdolávali teplotní rekordy, a hlavně sponzorům, kteří přispěli na odměny dětem: Obecnímu úřadu v Mochově, manželům Liškovým a mochovské pekárně.

Zorka Chocholoušová

PŘIPRAVOVANÉ AKCE

KOLEČKIÁDA

Podzimní závod na kolečkových bruslích letos rozšíříme na závod se vším, co má kolečka. Chtěli bychom, aby si mohli zasoutěžit i ti, co vyznávají jiná kolečka než ta in-line. Aby mohli poznávat soutěžní napětí i ti nejmenší, ba i kategorie, která ještě potřebuje svého řidiče – miminka s maminkami, pokud mají maminky, co mají smysl pro legraci, a chtějí tomu naučit i své potomky. Soutěžit budete moci na kole, koloběžce, tříkolce i těch kolečkových bruslích. Nejmladší mohou nastartovat své plastové motorky, autíčka či nákladní autíčka. Děvčata pak mohou předvést, jak ovládají jízdu kočárku i s panenkou. Podmínkou je použití koleček na vlastní pohon. Žádný benzín, žádná nafta, ba ani energie zavřená v baterii. I adrenalin ze závodění může být ekologický.

Startujeme v **sobotu 27. září 2008 od 14.00 hodin před sokolovnou**. Roztočíme kola šikovnosti i rychlosti, ale hlavně legrace.

Za TJ Sokol zve všechny Zorka Chocholoušová

SPORTOVNÍ RUBRIKA

KOPANÁ - TJ SOKOL MOCHOV

Vážení sportovní přátelé a fanoušci.

Skončil další ročník našeho fotbalového účinkování a to ročník úspěšný. Naše A-mužstvo postoupilo již druhý rok po sobě a v příštím ročníku bude nastupovat do zápasů v okresním přeboru. Tato třída se v Mochově hrála v historii jen jednou a to jen jeden ročník. Už je tomu 40 let.

A-mužstvo sehrálo v tomto ročníku 28 zápasů : z toho 21 výher, 3 remízy a 3 porážky. Získalo 66 bodů při skóre 71:35 a jasný postup do okresního přeboru (náskok 6 bodů před Odolenou Vodou). Na vstřelených brankách se podílelo 11 hráčů: 13 Urban, 11 Oborník, 10 Koloušek, Valenta D., Douda, 6 Lánský, 5 Mostecký, 3 Šmejč, 1 Brožek, Mráček, Doležal.

Po této sezóně rezignoval trenér Jiráček a mužstva se ujme nové trenérské duo Sova – Sauer. Před sezónou dojde k doplnění kádrů. Hostování v přestup proměnil Bouček, přichází Martin Douda na přestup a na hostování z Odolné Vody Pancíř a z Kounic Flasar.

B-mužstvo, hrající IV.A třídu, sehrálo v ročníku 2007-08 26 zápasů : 5 výher, 2 remízy a 19 porážek se skóre 34:78 a ziskem 17 bodů. Na vstřelených brankách se podílelo 15 hráčů: 6 Šturma F., 5 Jiráček, 3 Šturma J., Mráček, 2 Moravec J., Just Jos., Flasar, Kučera M., Lánský, 1 Lonský, Just Jan, Kučera J., Mostecký A. Získané body v této sezóně stačilo na 12.místo. *Václav Moravec, sekretář FO Sokol Mochov*

Fotbalové utkání mezi AC SPARTA PRAHA „stará garda“ a mužstvem TJ SOKOL Mochov

se uskutečnilo v sobotu 9.8.2008 od 15.00 hodin na domácím hřišti v Mochově. Bylo odměnou všem mochovským fotbalovým fanouškům, kteří podporují fotbal v Mochově. Zahrát si s odborníky, i když po dvaceti či třiceti letech, zase odměnou pro mochovské fotbalisty, propagující mochovský fotbal v okolním regionu. Výkop provedl ve svých 81 letech pan Procházka, bývalý hráč SPARTY, který potvrzuje, že láska k fotbalu není ohraničena ani věkem, ani fyzickými silami. I přátelský zápas ale musí mít své skóre. Výsledkem 4 : 3 zvítězilo mužstvo hostů. Kdo umí, ten umí! Poděkování za pěkné odpoledne patří nejen účastníkům, ale i sponzorovi akce - Obecnímu úřadu v Mochově.

A nezbytné společné foto naleznete na zadní straně zpravodaje.

Mužstvo žáků

Fotbalový oddíl TJ otvírá nábor zájemců do mužstva žáků. Tímto by chtěl provést průzkum zájmu o kopanou mezi školní mládeží a podle počtu zájemců pak postavit mužstvo, které by se mohlo přihlásit do soutěže již v příštím ročníku. Při kolektivním sportu se dítě učí nejen sportovním dovednostem, ale také odpovědnosti vůči svým spoluhráčům. Proto je zapotřebí hlavně ze strany rodičů zvážit opravdovost zájmu dítěte a mož-

nosti podpory v rodině. Budoucí malí fotbalisté se prostřednictvím rodičů mohou hlásit u pana Václava Moravce na telefoním čísle: **603992768**.

MOCHOVSKÝ WIMBLEDON 2008

Dne 19. července 2008 se v Mochově uskutečnil 7. ročník Mochovského Wimbledonu ve čtyřhře za účasti bývalého fotbalisty Josefa Pešice. Milé překvapení bylo, že se tento host umístil na prvním místě žebříčku vítězů se spoluhráčem panem Trnkou. Druhé místo obsadila dvojice Bohuslav, Mráček, a na třetí místo získali J. Rangl a J. Bureš. Máme radost, že se těchto tenisových turnajů začínají zúčastňovat i známé osobnosti českého fotbalu.

Minulého ročníku se zúčastnil bývalý reprezentant Antonín Panenka, který také vyhrál 1. místo.

Na měsíc září tohoto roku se připravuje tenisový turnaj, kde nám opět přislíbil účast Josef Pešice s dalšími fotbalovými reprezentanty (např. Ladislav Vízek). Doufáme, že přípravy dopadnou podle očekávání a turnaj se uskuteční.

Tento rok vznikl v Mochově tenisový klub pro podporu mladých hráčů tenisu. Na hodiny tréninku dětí k nám dojíždí trenér Petr Jiráček, 1 až 2krát týdně. V zimním období děti dojíždí do tenisové haly v Běchovicích. V případě zájmu kurzů pro děti se obraťte na Václava Bezuchu.

MOCHOVSKÝ CESTOPIS

Ručička našeho cestopisného kompasu se stáčí k mochovské sokolovně. V těchto dnech o to víc, že sokolovna dovrší osmdesát let od svého vybudování. I tato budova s narůžovělou fasádou sousedící s obecním úřadem v ulici Sokolovská má svou historii, přítomnost a, doufejme, i budoucnost. Když v roce 1906 k řadě různých spolků v Mochově přibyl i spolek tělocvičný, využíval ke cvičení prostory v sále hostince bratra Jančáka čp. 62. Po jednorocním trvání má jednota 76 členů a pořizuje si i tělocvičné nářadí. A s dalšími přibývajícími lety a členy se začala rodit myšlenka na vlastní budovu. Od 20. listopadu 1926, kdy byla na schůzi schválena, se započalo se sbírkou na její výstavbu. Sokolům jistě nechyběla odvaha, když s odhadem nákladů na 300.000 Kč měla v momentě schválení valnou hromadou 5. února 1928 sebráno 70.000 Kč. Přesto, jak píše kronikář, nastal radostný stavební ruch. 3. května 1928 v půl sedmé večer se započalo s výkopem základů. Mladší členové přispívali prací, starší pak finančními prostředky. Značná řádka mochovských podnikatelů přispěla buď cihlami, dopravou nebo penězi. V kronikářově zápise nelze přehlédnout jejich heslo: „Ni zisk – ni slávu!“ a dodatek: „Děláme to pro svoje děti.“

13. května 1928 se konala slavnost k položení základního kamene k sokolovně. Do základního kamene byla vložena plechová skříňka se zakládací pamětní listinou, číslem denního tisku, plakátem Bia Besedy a plakátem na „Čardášovou princeznu“ hranou mochovskými ochotníky, spolu se sokolskými odznaky a mincemi z té doby. Základní kámen můžete spatřit na čelní stěně, vlevo od vchodu do budovy.

Stavba byla zadána staviteli z Lysé nad Labem panu Josefu Herainovi. Nelze si nespočítat měsíce, které byly zapotřebí, než se mohli Mochovští „pochlubiti otevřením stánku zasvěcenému pěstěním zdraví a ducha“.

30. září 1928 byla sokolovna slavnostně otevřena ke cvičení cvičenců a kulturním akcím občanů Mochova. Již 28. září před oficiálním otevřením sehráli členové za režie Bedřicha Fereše Jiráskovu „Lucernu“. 11. října bylo zahájeno cvičení a 18. 10. konána první členské schůze. 25. 11. okrsková akademie, 8. 12. Mikulášská zábava, 20. 12. dětská besídka s nadílkou a 31. prosince Silvestr za režie B. Fereše. Docela čilý kulturní ruch. Dětské besídky, ochotnická představení místních i přespolních a

slavnostní schůze se střídaly až do roku 1938, kdy je přerušil zákaz shromažďování. V roce 1941 byla činnost Sokola úředně zastavena a jeho majetek sepsán a dán do správy instituce „Kuratorium mládeže“. Rozpuštěním Sokola byla spolková knihovna, látkové zařízení a prapory poslány do sběru. Sokol utrpěl během okupace značnou škodu na majetku.

Činnost Sokola byla obnovena koncem května 1945. Bylo po válce a sokolovna mohla znova začít sloužit vzdělávání těla i ducha.

Svůj účel plnila i v dalších letech, i když název Sokol v hlavičce jednoty zbyl jen ze setrvačnosti a organizace přešla pod ČSTV. Teprve zbudováním moderní tělocvičny při nové škole v roce 1973 přišla sokolovna o své cvičence. Ale plesy a společenské akce se zde konaly dál. Sál využívaly i dvě velké firmy v Mochově: Středočeská Fruta s.p. a Mrazírny s.p. K sokolovně byla v roce 1983 přistavena místnost pro kuchyň a část prostoru upravena na menší restauraci.

Přestože se časem z Mochova vytratili ochotníci, využili jeviště sokolovny, i staré kulisy, pro svá divadelní představení děti z místní školy. I když to byly „jen“ pohádky, sklídili malí ochotníci stejně velký aplaus. Látkové kulisy sice snědl zub času, přesto sokolovna hostila dál několik dalších generací dětských herců.

Letos je to již osmdesátý rok, co shlíží kamenný sokol, dílo akademického sochaře Josefa Škody z Hradce Králové, z průčelí sokolovny. Před jeho zrakem prošly řady lidí ochotných hrát, cvičit a pomáhat k naplnění Tyršovy myšlenky, která má počátky již ve starém Řecku. Cestopisy ukazují nejen cíle, ale i cesty, které k nim směřují. Přejme si, aby v Mochově nikdy nezarostla cesta „k pěstění zdraví i ducha ve společnosti přátel“.

Zorka Chocholoušová

INZERCE

Vážení občané Mochova,

jmenuji se Jiří Buřič a díky pochopení Vašeho pana starosty, Zdeňka Fürsta, se mi dostalo možnosti a v neposlední řadě i cti, pozdravit Vás a současně Vám prostřednictvím Vašeho Zpravodaje oznámit, že po vítězství v primárních volbách ODS v senátním obvodu č. 42, budu za uvedenou stranu kandidovat v letošních podzimních volbách do Senátu Parlamentu ČR.

V tomto roce budu již sedmáctým rokem členem ODS, což mimo jiné znamená, že jsem jedním ze zakládajících členů této strany v Kolíně. Podtrhuji, že jsem nikdy nebyl členem žádné jiné politické strany a že mému lidskému i politickému přesvědčení jsou, na rozdíl od obdivného vztahu ke všem způsobům boje za svobodu a demokracii, odporné jakékoli formy totalitní a nedemokratické vlády, mezi které počítám nacismus i komunismus, nemluvě o jiných druzích extremismu. Ve své politické kariéře jsem zažil, jak už to v demokracii bývá, vzestupy i pády.

Starostou Kolína jsem byl již v prvním komunálním volebním období po roce 1989. Od roku 1995, kdy jsem místo starosty města opustil, jsem pracoval jako osoba samostatně výdělečně činná, přičemž jsem nikdy nerezignoval na veřejnou práci – byl jsem nepřetržitě členem Městského zastupitelstva v Kolíně, protože jsem do tohoto orgánu byl opakovaně zvolen v komunálních volbách. V roce 2003 jsem se vrátil na kolínskou radnici, když jsem byl zvolen místostarostou Kolína. Po vítězství ODS v loňských komunálních volbách jsem byl po dvanácti letech znovu zvolen do funkce starosty prosperujícího města Kolín.

Se svojí ženou Lubomírou jsme rodiči syna Jonáše a naše manželství funguje již třicátý třetí rok. Bydlím v rodinném domě po předcích a mám-li po svých pracovních povinnostech čas, věnuji se rodině, psímu příteli, domácímu kutilství a motorce. Budu-li zvolen do Senátu Parlamentu ČR je samozřejmé, že zřídím senátorské kanceláře jak v Kolíně, tak v Poděbradech, a dnes, po změně hranic senátního obvodu č. 42, i v Čelákovících. Zde bych kromě přítomnosti svého asistenta nebo asistentky, byl svým voličům k dispozici minimálně jedno odpoledne za 14 dnů.

V Senátu Parlamentu ČR bych chtěl pracovat buď ve Výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, kde bych jistě uplatnil své dlouholeté zkušenosti z komunální politiky nebo ve Výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost. Zde bych chtěl své síly a zkušenosti zaměřit na oblast obrany a bezpečnosti. S naprostou samozřejmostí chci splnit slib, který jsem dal Vašemu panu starostovi – nadále s ním být v kontaktu a být tak připraven kdykoli mu pomoci v jeho nelehké práci, kterou pro Vaši obec vykonává. To samé však platí i pro Vás, občany celé obce. Dospějete-li k závěru, že bych Vám mohl být jakkoliv nápomocen při řešení Vašeho libovolného problému, neváhejte a obraťte se na mě buď přímo nebo prostřednictvím Vašeho pana starosty.

Považuji za slušnost i za povinnost oznámit tímto psaním svoje úmysly všem těm, kteří budou v listopadu tohoto roku disponovat volitelským právem a půjdou do volební místnosti projevít hlasováním svůj názor v senátních volbách. Obracím se proto těmito řádky i na Vás, občany Mochova a dovoluji si tak, požádat Vás o podporu mé kandidatury v senátním obvodu č. 42. Věřím, že se v průběhu letošního roku s mnohými z Vás potkám i osobně a to nejen na zasedání Vašeho obecního zastupitelstva, které se uskuteční na přelomu měsíců srpna a září, ale i při jiných příležitostech. Přijdete-li však na jednání zastupitelstva, prosím, žádám Vás o to, abyste si na mně připravili jakékoli otázky, třeba i z oblasti mého působení ve funkci starosty Kolína. Slibuji, že na všechny Vámi položené otázky a dotazy odpovím a nevyhnu se žádné diskusi, byť bychom měli v zasedací místnosti sedět do noci.

Přeji Vám všem hodně zdraví, radosti, štěstí a spokojeného žití ve Vašem Mochově! V dokonalé úctě a s díky za Vaši možnou účast na příštím zasedání obecního zastupitelstva i za Vaši další podporu!

Jiří B u ř i č

Fotografie z fotbalového utkání mezi AC STARTA PRAHA „stará garda“ a mužstvem TJ SOKOL Mochov na mochovském fotbalovém hřišti.

Hosté ze „staré gardy“: Táborský Vladimír, Tenner Jan, Bartoň Jaroslav, Tintěra Bohuslav, Jurkanin Josef, Caudr Zdeněk, Slaný Petr, Sova Milan, Polák Richard, Černý Pavel, Kočí Boris, Trval Marek, Horňák Michal, Mlejnský Antonín.

MOCHOVSKÝ ZPRAVODAJ vydává:
Obecní úřad Mochov, Sokolovská 92, 250 87 Mochov
tel./fax: 326 992 457, e-mail: obecmochov@c-mail.cz